

Sigismundus primus rex Poloniae,
 Mariae reginae Hungariae.

128

Credimus maiestatem vestram, eo quo
 par est animo, ferre casum miserabilem
 magnifici Stephani de Bathor, qui dum
 floretet, summoque magistratu inclyti re:
 gni Hungariae fungeretur, accepit uxorem
 illustris et vetustae familiae, Masovia du:
 cum sororem, cum qua vitam agens ut
 credidit felicem et fortunatam, nulla sua,
 sed fortune culpa et malignitate ad id
 devenit, ut de gradu deiectus cum coniu:
 ge sua in summa sit calamitate col:
 locatus, de qua si nulla spes emergendi
 sit reliqua, quid utroque ipsorum calami:
 tosius dici et existimari possit, nihil pro:
 fecto cogitando assequi valeamus. Sed cum
 non ignoremus ipsam fortunam rerum
 dominam, eum cursum tenere semper so:
 litam esse, ut nec quos clarificat, per:
 petuo foveat, nec quos deprimit perpe:
 tuo premat, non cessamus causam eius
 apud serenissimum et charissimum re:
 potem nostrum dominum Ludovicum etc:
 agere, ut post tot exantlatos labores et
 erumnas in recuperanda tandem amiv:
 sa dignitate, utrumque eorum, auctori:
 tate et gratia sua iuvare dignetur. Ve:

stram

stram quoque maiestatem etiam atque
etiam rogamus, dignetur utriusque eo:
rum calamitatis, eam quam par est,
rationem habere, et imprimis hanc ma:
ionem, huius familiae oriundam, cum
qua etiam vestrae maiestatis familia
satis propinquam consanguinitatis con:
iunctionem habuit, gratia complecti di:
gnetur, idque agat et efficiat, ne in
hac miseria omni ope destituta, con:
tabescat et consummatur. Id enim
agens, ut collapsos et iacentes erigat,
ab his qui recte iudicant, sic censebitur,
ut nihil magis se dignum favore pos:
se videatur, et nobis erit valde gratum.
Cupimus vestram maiestatem bene et feli:
citer valere. 1594.